

Uzasadnienie do projektu ustawy o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych

I. Wstęp

Celem ustawy jest dostosowanie prawa polskiego oraz jego uzupełnienie w stosunku do rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. U. L 161 z 14.06.2006, str. 1-1), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 842/2006”, oraz w stosunku do rozporządzeń Komisji Europejskiej, które są przepisami wykonawczymi do wymienionego rozporządzenia. Regulacje unijne z kolei realizują zalecenia związane z ograniczaniem emisji substancji objętych Protokołem z Kioto, tj.: perfluorowęglowodorów (perfluorocarbons - PFCs), wodorofluorowęglowodorów (hydrofluorocarbons – HFCs) i heksafluorku siarki (SF₆).

Gazy te charakteryzują się wyjątkowo wysokimi wartościami współczynnika ocieplenia globalnego (Global Warming Potential – GWP), co w pełni uzasadnia wprowadzanie zarówno zakazów ich stosowania tam, gdzie nie spowoduje to poważnych problemów gospodarczych, jak i nakazów postępowania z nimi, pozwalającego na maksymalne ograniczanie emisji. Wartości współczynnika GWP dla wszystkich gazów objętych rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 zostały podane w Części 1 Załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 842/2006. Należy zauważyć, że zawierają się one w przedziale od 97 (najniższa wartość GWP - dla HFC-41) do 22 200 (najwyższa wartość GWP - dla heksafluorku siarki).

Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 obejmuje również preparaty zawierające te gazy, ale tylko wtedy, gdy GWP preparatu wynosi co najmniej 150. Zapis taki oznacza, że redukcji podlegać będzie np. gaz HFC-152a, dla którego GWP wynosi 120, a nie będzie mu podlegać preparat, dla którego GWP wynosi 130, zawierający 10% gazu HFC-134a (GWP-1300).

Bezpośrednie ograniczenia emisji fluorowanych gazów cieplarnianych (F-gazy) mają następować, w powyżej wymienionych regulacjach unijnych, poprzez:

- kontrolę szczelności urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic,
- odzysk F-gazów,
- zakazy stosowania F-gazów – art. 8 (dotyczy tylko substancji SF₆),
- zakazy wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń zawierających F-gazy – art. 9 i Załącznik II,

Emisję F-gazów należy ograniczać również pośrednio poprzez różne działania natury organizacyjnej oraz poprzez podnoszenie kwalifikacji i świadomości ekologicznej osób mających kontakt z F-gazami.

W celu ograniczania emisji F-gazów rozporządzenie (WE) nr 842/2006 nakłada obowiązki na Komisję Europejską, państwa członkowskie oraz podmioty.

Obowiązki Komisji Europejskiej polegają głównie na:

- 1) ustaleniu standardowych wymagań kontroli szczelności – art. 3(7),
- 2) ustaleniu standardowych wymagań dla programów szkoleniowych i certyfikacji – art. 5(1),
- 3) ustaleniu wzorów etykiet na produktach i urządzeniach,

4) ustaleniu formatów sprawozdań i notyfikacji.

Należy zauważyć, że zgodnie z wymienionym powyżej art. 5(1) Komisja miała ustanowić minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania w odniesieniu do programów szkoleniowych i certyfikacji w terminie do dnia **4 lipca 2007 r.** Na ich podstawie państwa członkowskie miały ustalić lub dostosować swoje wymagania dotyczące szkoleń i certyfikacji do dnia **4 lipca 2008 r.**

Faktycznie delegacje dla Komisji zostały zrealizowane w formie 10 poniżej wymienionych rozporządzeń Komisji, które weszły w życie **23 kwietnia 2008 r.**

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1493/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r., określające zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, format sprawozdań, które mają być składane przez producentów, importerów i eksporterów niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. U. L 92 z 3.4.2008, str. 25-27).
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1494/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r., określające zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę etykiet oraz dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. U. L 92 z 3.4.2008, str. 25-27).
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1497/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r., określające zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. U. L 333 z 19.12.2007, str. 4-5).
- (4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1516/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r., ustanawiające zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. U. L 335 z 20.12.2007, str. 10-12).
- (5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 303/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane (Dz. U. L 92 z 3.4.2008, str. 3 -11).
- (6) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 304/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. U. L 92 z 3.4.2008, str.12-16).
- (7) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 305/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z rozdzielnic wysokiego napięcia (Dz. U. L. 92 z 3.4.2008, str. 17-20).

- (8) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 306/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń (Dz. U. L. 92 z 3.4.2008, str. 21-24).
- (9) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 307/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady minimalne wymagania w zakresie programów szkoleniowych oraz warunki wzajemnego uznawania zaświadczeń o odbytych szkoleniach dla personelu w odniesieniu do wykorzystywanych w niektórych pojazdach silnikowych systemów klimatyzacyjnych zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. U. L. 92 z 3.4.2008, str. 25-27).
- (10) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 308/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. określające, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę powiadamiania o programach szkoleń i certyfikacji państw członkowskich (Dz. U. L. 92 z 3.4.2008, str. 28-34).

W związku z opóźnieniem ustanowienia przez Komisję minimalnych wymagań i warunków wzajemnego uznawania w odniesieniu do programów szkoleniowych i certyfikacji, opóźnieniu uległo ustalenie lub dostosowanie swoich wymagań dotyczących szkoleń i certyfikacji przez państwa członkowskie.

Należy zauważyć również, że projekt ustawy realizuje delegację zawartą w art. 6 ust. 3 dyrektywy 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotyczącej emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniającej dyrektywę rady 70/156/EWG, zwanej dalej „Dyrektywą 2006/40/WE”.

II. Obowiązki państw członkowskich

Zgodnie z preambułą rozporządzenia (WE) nr 842/2006 do art. 7, 8 i 9 ma zastosowanie art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, co oznacza, że zalecenia zawarte w tych artykułach nie mogą być zastrzane przez państwa członkowskie. W odniesieniu do pozostałych artykułów rozporządzenia (WE) nr 842/2006 ma zastosowanie art. 175 Traktatu, który umożliwia zastrzanie przepisów rozporządzenia przez państwa członkowskie.

Obowiązki państw członkowskich wynikające z rozporządzenia (WE) nr 842/2006 można podzielić na następujące grupy:

- 1) obowiązki określone bezpośrednio w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006 wraz z terminami ich realizacji,
- 2) obowiązki określone bezpośrednio w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006, ale bez terminów ich realizacji,
- 3) obowiązki nieokreślone bezpośrednio w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006, ale wynikające pośrednio z jego zapisów.

Ad1) Obowiązki dla państw członkowskich określone bezpośrednio w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006 wraz z terminami ich realizacji

- (1) Zgodnie z art. 5 ust. 2 **do dnia 4 lipca 2008 r.** państwa członkowskie ustalają lub dostosowują swoje wymagania dotyczące szkoleń i certyfikacji na podstawie minimalnych wymagań określonych dla:
 - i) przedsiębiorstw i personelu zaangażowanych w instalację (instalowanie), konserwację lub serwisowanie urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz systemów ochrony przeciwpożarowej,
 - ii) personelu zaangażowanego w badanie szczelności urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz systemów ochrony przeciwpożarowej,
 - iii) personelu zaangażowanego w odzysk F-gazów z urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła, systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic, rozdzielnic wysokiego napięcia, urządzeń zawierających rozpuszczalniki oraz pojazdów silnikowych.

- (2) Zgodnie z art. 5 ust. 4 **do dnia 4 lipca 2009 r.** Państwa Członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa zaangażowane w realizację poniższych działań (wymienionych w art. 3 i 4): przyjmowały dostawy fluorowanych gazów cieplarnianych tylko w przypadkach, gdy ich odpowiedni personel posiada certyfikat, o którym mowa w art. 5 ust. 2.
 - i) instalacja (instalowanie), konserwacja lub serwisowanie następujących urządzeń i systemów stacjonarnych (wymienionych w art. 3 ust.1), w których są wykorzystywane fluorowane gazy cieplarniane: urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła, w tym ich obiegów, oraz systemów ochrony przeciwpożarowej,
 - ii) kontrola i naprawa wycieków fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła, w tym ich obiegów, oraz stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej,
 - iii) odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia z obiegów chłodzenia urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła, urządzeń zawierających rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych, systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic, rozdzielnic wysokiego napięcia, a także pojemników zawierających fluorowane gazy cieplarniane, gdy ich okres użytkowania dobiega końca.

- (3) Zgodnie z art. 13 ust. 2 państwa członkowskie powiadamiają Komisję **do dnia 4 lipca 2008 r.** o przepisach dotyczących sankcji za naruszenie przepisów rozporządzenia (WE) nr 842/2006 oraz informują ją o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Jak podano we Wstępie zgodnie z art. 5(1) rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Komisja miała ustanowić minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania w odniesieniu do programów szkoleniowych i certyfikacji w terminie do dnia **4 lipca 2007 r.** i na ich podstawie państwa członkowskie miały ustalić lub dostosować swoje wymagania dotyczące szkoleń i certyfikacji do dnia **4 lipca 2008 r.**

Ze względu na spełnienie delegacji nałożonej na komisję ze znacznym opóźnieniem (wejście w życie 23 kwietnia 2008 r.) uległo przesunięciu opracowanie projektu ustawy, który ustala i dostosowuje polskie wymagania do wymagań Komisji Europejskiej.

Należy ponadto zauważyć, że zgodnie z rozporządzeniami Komisji cytowanymi we Wstępie w pkt. od (5)-(8) państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu do dnia **4 lipca 2009 r.** certyfikacji w zakresie wykonywania niektórych czynności związanych ze stosowaniem fluorowanych gazów cieplarnianych w odniesieniu do personelu i przedsiębiorstw wykonujących określone czynności do dnia 4 lipca 2008 r.

W związku z powyższym, korzystając z ww. możliwości, Rada Ministrów zaakceptowała przesunięcie terminu niestosowania w Polsce do dnia **4 lipca 2009 r.** certyfikacji w zakresie wykonywania niektórych czynności związanych ze stosowaniem fluorowanych gazów cieplarnianych.

Zgodnie z rozporządzeniem Komisji cytowanym we Wstępie w pkt. (9) państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu do dnia **4 lipca 2010 r.** zaświadczeń o odbytym szkoleniu dla personelu w odniesieniu do wykorzystywanych w niektórych pojazdach silnikowych systemów klimatyzacyjnych zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane.

W związku z powyższym, korzystając z ww. możliwości, Rada Ministrów zaakceptowała przesunięcie terminu niestosowania w Polsce do dnia **4 lipca 2010 r.** zaświadczeń o odbytym szkoleniu dla personelu w odniesieniu do wykorzystywanych w niektórych pojazdach silnikowych systemów klimatyzacyjnych zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane

Komisja Europejska została powiadomiona o podjęciu decyzji o przesunięciu w Polsce ww. terminów, jak również o uwzględnieniu w projekcie ustawy innych wymagań wynikających z regulacji Unii Europejskiej.

Ad2) Obowiązki określone bezpośrednio w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006, ale bez terminów ich realizacji,

Zgodnie z art. 6 ust. 4 państwa członkowskie ustalają system składania sprawozdań dla odpowiednich sektorów, o których mowa w rozporządzeniu (we) nr 842/2006, w celu uzyskania, w możliwym zakresie, danych o emisji fluorowanych gazów cieplarnianych

Ad3) Obowiązki nieokreślone bezpośrednio w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006, ale wynikające pośrednio z jego zapisów.

W kilku miejscach rozporządzenie (WE) nr 842/2006 odnosi się do „właściwego organu państwa członkowskiego”. W ustawie należy określić zatem ten „właściwy organ” m.in. w odniesieniu do kontroli wykonywania przepisów.

III. Obowiązki nakładane bezpośrednio na podmioty (operatorów) i wiążące się z nimi zapisy projektu ustawy

Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 nakłada rozmaite obowiązki na użytkowników produktów, urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, definiując ogólnie pojęcie „operatora”.

Pojęcie to powinno być uszczegółowione, zgodnie z przepisami wewnętrznymi państw członkowskich i projekt ustawy odnosi się do tej kwestii w art. 5.

Obowiązki wynikające z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006

Art. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, odnoszący się do ograniczania emisji fluorowanych gazów cieplarnianych, nakłada bezpośrednio szereg obowiązków na operatorów stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz systemów ochrony przeciwpożarowej. Ustęp 1 zobowiązuje wszystkich operatorów powyższych zastosowań do zapobiegania wyciekom oraz do naprawy wycieków. Ustęp 2 zobowiązuje natomiast operatorów do zapewnienia, żeby kontrole szczelności, w przypadku urządzeń zawierających 3 kg lub więcej F-gazów, były prowadzone wg założonego harmonogramu i przez certyfikowany personel. Zgodnie z ust. 6 operatorzy tacy powinni prowadzić odpowiednią dokumentację dla urządzeń.

W odniesieniu do kontroli szczelności rozporządzenie (WE) nr 842/2006 zostało uzupełnione przez:

- 1) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1497/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r., określające zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane.
- 2) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1516/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r., ustanawiające zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane.

W odniesieniu do ww. regulacji unijnych projekt ustawy zawiera uzupełnienia dotyczące:

- i) zobowiązania do prowadzenia ewidencji fluorowanych gazów cieplarnianych oraz do przekazywania informacji zawartych w tej ewidencji drogą elektroniczną raz w roku do dnia 30 kwietnia, za rok poprzedni, wyspecjalizowanej jednostce, upoważnionej przez ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki (art. 6).
- ii) zobowiązań związanych ze sposobami i terminami prowadzenia karty urządzenia (art. 8).
- iii) zobowiązań związanych z utworzeniem Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej zawierających 3 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych (art. 9).
- iv) zobowiązania do kontroli pod względem wycieków ruchomych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła, w tym ich obiegów, a także ruchomych systemów ochrony przeciwpożarowej, przez personel posiadający odpowiednie certyfikaty, zgodnie z harmonogramem kontroli ustalonym dla urządzeń i systemów stacjonarnych.

Zobowiązanie do prowadzenia ewidencji oraz do przekazywania informacji wyspecjalizowanej jednostce wprowadza się w celu uzyskania bazy danych o ilościach fluorowanych gazów cieplarnianych, wprowadzanych na terytorium Polski oraz stosowanych w Polsce.

Zobowiązania związane ze sposobami i terminami prowadzenia karty urządzeń (art. 8) są uszczegółowieniem zalecenia zawartego w art. 3 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006. .

Zobowiązania związane z utworzeniem Centralnego Rejestru Operatorów urządzeń oraz systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających 3 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych są realizacją zaleceń KE w celu identyfikacji w państwach członkowskich operatorów urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających 3 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych.

W odniesieniu do ruchomych systemów ochrony przeciwpożarowej należy zauważyć, że rozporządzenie (WE) nr 842/2006 (art. 4) zobowiązuje do odzysku F-gazów z takich urządzeń. Zobowiązanie do kontroli pod względem wycieków jest uzupełnieniem czynności ograniczających emisję z ruchomych urządzeń i systemów, w kontekście działań, które podejmuje obecnie KE, aby objąć kontrolą również urządzenia i systemy ruchome, jako istotne źródło emisji F-gazów. Należy ponadto zauważyć, że na potrzebę objęcia kontrolą ruchomych urządzeń i systemów wskazywano w trakcie spotkań z użytkownikami F-gazów, organizowanych przez MŚ.

Obowiązki wynikające z art. 4

Art. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 zawiera obowiązek zapewnienia przez operatorów, aby odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych dokonywany był przez personel posiadający odpowiednie certyfikaty. Dotyczy to:

- 1) urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła,
- 2) urządzeń zawierających rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych,
- 3) systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic,
- 4) rozdzielnic wysokiego napięcia.

Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 w odniesieniu do odzysku zostało uzupełnione przez rozporządzenia Komisji wymienione we Wstępie, w pkt.: (5), (6), (7) i (8).

W przypadku sprzętu ruchomego, o ile nie służy on operacjom wojskowym, odzysk ma być prowadzony przez odpowiednio wykwalifikowany personel.

Obowiązki wynikające z art. 5

Art. 5 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 zawiera zobowiązanie dla operatora, aby zapewnił posiadanie przez personel odpowiednich certyfikatów w sektorze stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz systemów ochrony przeciwpożarowej, przy wykonywaniu czynności:

- 1) kontroli szczelności,
- 2) instalacji (instalowania),
- 3) konserwacji lub serwisowania.

W przypadku instalowania, a także konserwacji lub serwisowania stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz systemów ochrony przeciwpożarowej certyfikat obowiązuje także przedsiębiorstwa prowadzące taką działalność. Kwestia certyfikatów została ujęta bardziej szczegółowo w rozporządzeniach Komisji wymienionych we Wstępie w pkt.: (5), (6), (7) i (8).

Projekt ustawy wprowadza zapisy w art. od 12-29, uszczegóławiające zasady wydawania certyfikatów i certyfikatów tymczasowych dla zakresów zastosowania i czynności wymienionych w art. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 842 zarówno dla personelu jak i dla przedsiębiorstw.

W projekcie ustawy rozszerzono (w konsultacji z sektorami chłodnictwa i klimatyzacji oraz ochrony przeciwpożarowej) obowiązek posiadania certyfikatów także w odniesieniu do urządzeń i systemów ruchomych. Projekt ustawy stanowi też, że certyfikaty dotyczące określonych czynności wykonywanych w określonych obszarach zastosowań fluorowanych gazów cieplarnianych obowiązują również dla takich samych czynności wykonywanych w tych samych obszarach zastosowań substancji zubożających warstwę ozonową, objętych rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową. Minister właściwy do spraw gospodarki został zobowiązany do takiego określenia zakresu egzaminów, na podstawie których jest wydawany certyfikat, aby uwzględnić sprawdzenie wiedzy i umiejętności zarówno w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych, jak i substancji zubożających warstwę ozonową.

Obowiązki wynikające z art. 6

Art. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 nakłada na producentów, importerów i eksporterów fluorowanych gazów cieplarnianych określone obowiązki dotyczące raportowania. Zgodnie z ust. 1 producenci, importerzy i eksporterzy fluorowanych gazów cieplarnianych przekazują do Komisji Europejskiej i właściwemu organowi państwa członkowskiego odpowiednie dane, które zostały dokładniej określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1493/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r., określającym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, format sprawozdań, które mają być składane przez producentów, importerów i eksporterów niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych.

Obowiązki wynikające z art. 7

Art. 7 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 nakłada na wprowadzających do obrotu określone produkty i urządzenia oraz pojemniki zawierające fluorowane gazy cieplarniane określone obowiązki dotyczące etykietowania. Uzupełniające zalecenia zawarte są w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1494/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r., określającym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę etykiet oraz dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane.

Obowiązki wynikające z art. 8

Art. 8 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 wprowadza zakazy stosowania heksafluorku siarki lub jego preparatów. Dotyczy to:

- 1) zakazu stosowania od **4 lipca 2007 r.** heksafluorku siarki lub jego preparatów do napełniania opon pojazdów,
- 2) zakazu stosowania od **1 stycznia 2008 r.** heksafluorku siarki lub jego preparatów w procesie odlewania magnezu, z wyjątkiem przypadków, w

których ilość zastosowanego heksafluorku siarki nie przekracza 850 kg rocznie.

Obowiązki wynikające z art. 9

Art. 9 wprowadza zakazy wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń wyszczególnionych w załączniku II, zawierających fluorowane gazy cieplarniane (F-gazy) lub których działanie jest uzależnione od tych gazów.

Od 4 lipca 2006 r. zakaz obowiązuje obuwia - wszystkie F-gazy:

Od 4 lipca 2007 r. zakaz obowiązuje:

- 1) pojemników nienadających się do ponownego napełniania – wszystkie F-gazy,
- 2) otwartych systemów wykorzystujących bezpośrednio odparowywanie – HFCs i PFCs,
- 3) systemów ochrony przeciwpożarowej – PFCs,
- 4) okien do użytku domowego – wszystkie F-gazy,
- 5) opon - wszystkie F-gazy,

Od 4 lipca 2008 r. zakaz ma obowiązywać pianek jednoskładnikowych, z wyjątkiem tego, gdy muszą spełniać krajowe normy bezpieczeństwa – wszystkie F-gazy.

Od 4 lipca 2009 r. zakaz ma dotyczyć nowatorskich aerozoli – HFCs.

Obowiązki wynikające z art. 10

Art. 10 wprowadza zalecenie dla KE dotyczące dokonania przeglądu rozporządzenia (WE) nr 842/2006. Do dnia 4 lipca 2011 r. Komisja publikuje sprawozdanie na podstawie doświadczeń w stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

Obowiązki wynikające z art. 12

Zgodnie z art. 12, przy realizacji niniejszego rozporządzenia Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający utworzony na podstawie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.

Obowiązki wynikające z art. 13

Art. 13 zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia przepisów dotyczących sankcji za naruszenie przepisów rozporządzenia.

Zgodnie z delegacją sankcje za naruszenie przepisów rozporządzenia wprowadzone zostały do projektu ustawy w formie przepisów karnych (art. 46-56). W art. 57-90 projektu ustawy wprowadzone zostały również sankcje za naruszenie przepisów ustawy.

Obowiązki wynikające z art. 14

Art. 14 stanowi, że zgodnie z art. 175 Traktatu państwa członkowskie mogą zaostreżać wymagania rozporządzenia (WE) nr 842/2006, z wyjątkiem zaleceń zawartych w art.: 7,8 i 9, do których ma zastosowanie art. 95 Traktatu.

Obowiązki wynikające z art. 15

Art.15 określa termin wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 842/2006, tj. 4 lipca 2007 r. Trzeba jednak zauważyć, że ze względu na delegacje zawarte w rozporządzeniu w odniesieniu do Komisji Europejskiej, terminy wykonania obowiązków legislacyjnych nałożonych na państwa członkowskie były zależne od terminów wydania regulacji Komisji, które weszły w życie 23 kwietnia 2008 r. i projekt ustawy o F- gazach zawiera odniesienie do tych regulacji.

IV. Obowiązki państw członkowskich wynikające z dyrektywy 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotyczącej emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniającej dyrektywę rady 70/156/EWG.

Obowiązki państw członkowskich zawarte w dyrektywie (WE) 2006/40/WE dotyczą przede wszystkim zasad przyznawania homologacji typu w odniesieniu do zawartości fluorowanych gazów cieplarnianych w systemach klimatyzacji w określonej grupie pojazdów silnikowych.

W myśl z art. 6 ustęp 3 wymienionej dyrektywy zakłady usługowe oferujące usługi serwisowe i naprawcze systemów klimatyzacji nie napełniają tych systemów fluorowanymi gazami cieplarnianymi, jeżeli z systemu wyciekła odbiegająca od normalnej ilość czynnika chłodniczego, do momentu zakończenia koniecznej naprawy. Ze względu na fakt, że z przyczyn proceduralnych, sektor infrastruktury nie zajmuje się siecią serwisową pojazdów silnikowych, delegacja zawarta w art. 6 ust. 3 dyrektywy (WE) 2006/40/WE wprowadzona została do projektu ustawy – Rozdział 6.

Zgodnie z art. 9 dyrektywy (WE) 2006/40/WE państwa członkowskie powinny wydać przepisy niezbędne do wprowadzenia dyrektywy i w Polsce nastąpiło to w formie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 5 lutego 2008 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie homologacji typu pojazdów samochodowych i przyczep (Dz. U. Nr 29, poz. 166).